

[Auken.]

handlinger og indgående udvalgsbehandling i fællesskab gummistemplet og konfirmerer den beslutning, der i realiteten allerede er truffet med bindende virkning for Danmark uden forudgående parlamentarisk kontrol.

Derfor er det vigtigt, at vi kommer i gang med drøftelser i markedsudvalget om yderligere kontrol med dansk EF-politik, sådan at folketinget bliver indpasset i hele beslutningsprocessen på en rimelig måde, og sådan at vi ikke bliver stillet i den uacceptable situation, at vi først kommer ind, umiddelbart før en længe forberedt afgørelse i Ministerrådet skal træffes og kun har mulighed for at svare enten ja eller nej. Det kan vi ikke byde folketinget, og det kan vi heller ikke byde de EF-partnere, hvormed vi samarbejder.

Rosing (Grønl.):

Jeg vil her i al korthed benytte lejligheden til at knytte nogle bemærkninger til den del af udenrigsministerens markedspolitiske redegørelse, der handler om regionalpolitikken og olie- eller energikrisen.

Når det drejer sig om grønlandske handelsforhold og dermed også eksportproduktionen, er det ganske naturligt, at man også berører fiskeripolitikken i det nordatlantiske område, hvor grønlandske ønsker om en betydelig udvidelse af fiskerigrænsen møder et forbehold blandt nationer, der udfører fjernfiskeri, ikke mindst blandt EF-lande. For os grønlandere er det livsnødvendigt at få vore ønsker gennemført, således at Grønlands eksportmuligheder ikke alene kan sikres, men også forbedres derved. Under denne debat skal jeg ikke gentage vor holdning til spørgsmålet, den har jeg ventileret under åbningsdebatten, blot understrege, at vi håber, at FN's kommende havretskonference giver os en gunstigere stilling i vore bestræbelser for at sikre beskyttelsen af vore fiskeriressourcer og dermed den grønlandske eksportproduktion. Jeg håber, at regeringen forstår vore synspunkter og argumentation rigtigt og handler derefter.

Grønlands medlemskab af EF betragtes med skeptiske øjne blandt mange grønlandere, der har stemt nej under folkeafstemningen. Dette kan ikke skjules, men det er en kendsgerning, at Grønland kan få ikke så lidt nytte af medlemskabet. Handelsmæs-

sigt set vil vor eksportproduktion få gunstige forhold, når toldskrankerne nedsættes efterhånden. I dag sælger Grønland fiskeprodukter for ca. 30 mill. kr. til EF-landene, og vi håber, at denne gunstige udvikling fortsætter.

På andre områder åbnes også fordele af medlemskabet, nemlig gennem muligheden for støtte samt lån til industri- og servicevirksomheder og til udbygning af egnsudviklingsområdernes infrastruktur gennem regionalpolitikken og regionalfondene, når denne er etableret, idet man af EF's definition af egnsudvikling forstår, at Grønland vil være værdig til støtte fra den kommende regionalfond.

Foruden dette er det jo også den europæiske socialfond og den europæiske investeringsbank, som kan give henholdsvis tilskud til erhvervsuddannelsen i Grønland og lån til anlægsopgaver i Grønland. Sådanne ydelser og lån er helt nødvendige i den tid, hvor grønlandske bevillinger nedskæres på grund af sparetiden.

Oliekrisen, energikrisen, rammer også Grønland og den grønlandske befolkning, men måske ikke nær så hårdt som hernede. Forsyningsmæssigt er vi kort sagt bedre stillet end Danmark, men forhøjede oliepriser og udsigt til yderligere forhøjelser i april skaber bekymring blandt den grønlandske befolkning, ikke mindst blandt fiskerne. Leveomkostningernes hurtige stigning er meget mærkbare i Grønland i dag, ikke mindst blandt de lavestlønnede og frihververe.

I den anledning vil jeg stille det spørgsmål til regeringen, om den ikke kunne overveje at nedbringe olieprisen i Grønland ved at foreslå bevilling af et vist beløb, på samme måde som den tidligere regering har foreslået og folketinget bevilget et par millioner kr. til nedbringelse af prisen på visse landbrugsvarer.

Gert Petersen (SF):

Medlemskabet af De europæiske Fællesskaber er ikke blot et medlemskab i henhold til Romtraktaten. Det er også et snævert udenrigspolitisk samarbejde, et samarbejde, som er hjemlet i en række andre beslutninger, og som de to sidste danske regeringer helt åbenbart har accepteret. Man har herhjemme søgt at foregøgle befolkningen, at